

bulba; így hát már írhatok. Irnivaló tulajdonképpen nem sok, mondani-
valóm inkább lenne. Az a baj, hogy vagy semmi sem történik, vagy pe-
dig nagyon lassan haladnak a dolgok. Röviden összefoglalom: január-
ban értesítést kaptam Ali Refik Ileri bey titkárnőjétől, hogy megér-
kezett Ankarából a meghívás és a vizum., de a tanácsos ur most beteg.
Kértem, hogy értesítsék a külügyminisztériumot, mert csak azután le-
het elindítani az ügyet az i itteni hatóságoknál. Február elején vég-
re kerestek engem a külügyből, hogy tudomásomra hozzák azt, hogy a
török követség értesítette őket arról, hogy a vizumom itt van, de
ők nem tudják, hogy miért. Azt mondták, hogy a követség azt nem
írta a note verbaleban, hogy engem meghívtak, és ők addig nem tehet-
nek semmit sem, amíg írást nem látnak. Pedig közben Ortutay rektor
urral is beszéltem és ő felkarolta az ügyet. Február 15.-én hosszú
sürgönyt küldöttem az ankarai DTCF.dékánjához, majd mikor nem jött vá-
lasz, Suut Kemal Yetkin rektor urhoz fordultam Március végén megkap-
tam a dékán márc.16.keltezésű levelét és annak a hivatalos átiratnak
a másolatát, amelyben a dékán értesíti az ankarai magyar követséget
arról, hogy a minisztertanács határozata értelmében engem uzman mi-
nőségben alkalmaznak, s kéri a követséget a szükséges lépések megté-
telére. A követségtől az írás a futár április első napjaiban hozta
el a külügybe, s ekkor végre elindulhatott az ügymenet itteni része.
A külügyminiszterhelyettes pártoló levelet mellékelve hozzá, áttette
az ügyet a művelődésügyi minisztérium helyetteséhez. Akkor még két hé-
ten át arról folyt a vita, hogy -mivel én legutoljára a Tudományos
Akadémia szolgálatában állottam és onnan mentem nyugalomba, hát a z
Akadémia indítsa el a dolgot és ne a minisztérium. Végre az Akadémia
illetékes szerve nyilatkozott, hogy nincs kifogása az ellen, hogyén
utlevelet kapjak és így május 2. vagy 3.-án a Kulturális Kapcsolatok
Intézete átvette tőlem a szükséges iratokat ahhoz, hogy illetékes he-
lyen utlevelet kérjen számomra. Mivel általában 5 hét az ilyen ügyek
átfutási ideje, remélem, hogy pár napon belül meglesz az utlevél, s
hamar elintézi az KultInt. a bolgár és jugoszláv átutazó vizumot is.
Istanbulba nem megy MALÉV-repülőgép, ezért nehéz kérdés a deviza is,,
mert a Kult Int nem akarja vállalni, ugyanakkor nem akadémiai ügy és
akadékoskodnak. De egyébként is vonattal kell mennem, mert repülőgépen
nem vihetnék magammal nagy podgyászt, -könyveket -, pedig azokra szük-
ségem van és lesz. Resteltem ezt a sok késést, de eddig nem az én hi-
bámból történt, s ismétlem, hogy maga a külügyminisztérium rendesen
viselkedett. Sajnos, mire leérkezem már vége lesz a tanévnek, de ta-
lán mégis jó lesz mennem, mert ott jobban tudok előkészülni az 1963-
1964. tanévre, mint itt, s fel tudom mérni, hogy mi szükséges a Hun-
garoloji Enstitüsü újból való beindításához. - Azt nem tudom megál-
lapítani eddig, hogy igaz-e, hogy a Dil Kurumunak kongresszusa lesz
ezen a nyáron. Ha igaz, én is szeretnék ott lenni. -

Remélem, hogy jó egészségben érkezett haza és hogy eredményes
volt a hosszú utazás. -A Phil.Turc.Fundamenta részéről nekem senki
sem irt.. Azt hiszem, a magyarokat távol tartják onnan, de talán még
a lengyeleket is. A magyar külügy révén leküldtem Törökországba négy
1962-ben irt cikkem 1-1 példányát 20 barátának és kollégának még ápri-
lisban. Remélem megkapták. Jelenleg több cikken dolgozom egyszerre,
ezek közül egyik a "Magyar és baskirföldi helynévi párhuzamok"-ról
szól; -a többi is jórészt onomatológiai vonatkozása.
Dia leányom jelenleg Párisban van, július 4.-ig.

Méddig marad a nyáron Istanbulban? Utazik-e majd Ankarába? Még va-
lamit szeretnék tudni: valamelyik nagy könyvtárban megtalálhatók-e
az 1936. évi török napilapok? Azokat kellene átnéznem majd, hogy ösz-
szegyűjtsem az Akadémia számára a Bartók Bélára vonatkozó anyagot.

Minden jót kíván Önnek és egész családjának

Radonyi László
és családja.

Készülök i rni Ibrahimnak is, aki nagyon kedvesen foglalkozott az
én nehéz ügyemmel.- A Türkiyat Enstitüsü könyvtárában lehet-e dol-
gozni nyáron? Mikor van zárva?

Örömmel írom meg kedves Professor úrnak,
hogy Káldy-Nagy Gyula kolléga úrnak
a Bazveket Archivhoz a kutatási és a
mikrofilmkészítési engedélyt is megszerze-
munk végre sikerült. Ezt a mi tudományos
kapcsolatunk terén egy igen öröndetes
előrehaladásnak tartom.

Most Káldy-Nagy Gyula kolléga úr idejét
mindig a levéltárban tölti velem együtt. Csak
az a kár, hogy már maradni sokáig nem tud,
mert a vonatjegye ~~amennyire~~ a június
honap vége felé elvesztette érvényességét. De
igaz, hogy az én ~~szabadságom~~ nyári szabadságom
is megkezdődik abban az időben.

Beszéltem azonban a levéltár ~~igazgató~~
igazgatójával Midhat Sestoglu úrral és
~~Midhat Sestoglu úrral~~ kétem, hogy tegye
lehetővé, hogy ha Káldy kolléga úr ebben az
éven visszajön a mostani engedéllyel folytat-
hassa a munkát. Midhat Sestoglu úr azt azt
mondotta, hogy Káldy kolléga úr ~~szabadság~~
~~dolgozhat~~ a Bazveket Archivban ennek az
évnél a végéig bármikor dolgozhat.

Mivel nagy kár volna most nem kihasználni
ezt az időt amikor Káldy kolléga úr teljesen
erre az ~~az~~ évre kapta meg az engedélyt,
én meghívtam őt mint az én vendégem
szeptember hónap első hetétől ~~az évről~~
ennek az évről végéig (a következő
évben majd én szeretnék menni
Budapestre), hogy folytassuk a mun-
kát a Bazaroklet Archivumban.

Azonkívül kiátásban van, hogy az
ősszel november vagy decemberben Isztan-
bul tart az UNESCO a török levéltárság-
gyal kapcsolatban egy kongresszust és
igen ~~a~~ szükséges hogy Magyarországból
mint szakember Káldy kolléga úr is
részvegyen ezen.

Hogy tetszik lenni és hogy van a kedves
Nagyságos arany? Örömmel hallottam,
a vidéki török ~~nyelvi~~ dialektusról
Professor úr becses munkája hamarosan
megjelenni fog.

Dr. Neimeth Gyula

professor úrnak

BUDAPEST, XI.

Karinty ut 24, III. 1.